ANUL VI. — No. 1427

O SINGURA EDIŢIE

MIERCURI 3 FEBRUARIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In **Bucureşti** la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 leĭ; în streinătate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereşti Române! de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din **Străinĕtate,** direct la administraţie şi **la toate oficiele de publicitate.**
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0,30 b. linia
„ „ III . . . . . . 2,— leĭ „
„ „ II . . . . . . 3,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 16, — STRADA ACADEMIEĬ, — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 16, — STRADA ACADEMIEĬ, — No. 16

Clerul mirean
Insurăţeii Regali
Modificarea legei sanitare
Barzii monarhieĭ
Primul amor al luĭ Lascar

Bucureştĭ, 2 Februarie 1893

Clerul mirean

Toate partidele noastre, când se aflaŭ în opoziţie, aŭ înscris, cu litere marĭ, în programul lor, *îmbunătăţirea soarteĭ clerulu mirean,* şi aŭ promis, atât în întrunirĭ publice, cât şi în coloanele ziarelor lor, că, ajungĕnd la putere, vor crea clerului o situaţiune independentă şi în raport cu misiunea luĭ.

Toate partidele, ajunse la putere, aŭ uitat promisiunele date, şi aŭ lăsat clerul în mizeria în care se svîrcoleşte astă-zĭ.

Conservatoriĭ şi-aŭ adus aminte de cler, dar maĭ bine făceaŭ dacă îl lăsaŭ uităreĭ, căcĭ proiectul de lege presentat, nu de mult, Camereĭ, este o insultă aruncată întregeĭ preoţimĭ, căreia îĭ datorim respect.

Şi când mĕ gândesc că printre insultătorĭ se află şi bĕtrânul Lascar Catargiu, preşedintele consiliuluĭ de miniştri, şi şeful partiduluĭ conservator!

Acest proiect de lege constitue o ruşine pentru toţĭ aceĭ carĭ formează consiliul de miniştri, care a aprobat opera D-luĭ Take Ionescu, operă pe care mĕ voiŭ abţine de a o califica

Prezenţa D-luĭ Take Ionescu, acest cameleon politic fără ruşine, în capul ministeruluĭ instrucţiuneĭ publice şi al cultelor, este o nenorocire pentru întregul nostru învĕţămînt şi un flagel pentru întreaga preoţime.

Această nenorocire, acest flagel le datorim dinastieĭ Lahovary, care a impus D-luĭ Lascar Catargiu pe acest fost socialist, fost radical, fost colectivist, fost liberal-independent, şi astă-zi, nu conservator, dar omul de casă al familieĭ Lahovary.

Şi dacă, chiar numaĭ în treacăt, am vorbit de învĕţămîntul nostru, trebue să amintesc că singurul ministru al instrucţiuneĭ şi al cultelor care a voit cu sinceritate ridicarea prestigiuluĭ corpuluĭ profesoral este D. Petru Poni. — Maĭ mult încă, D-sa a voit să transforme pe învĕţătoriĭ actualĭ ruralĭ în bărbaţĭ independenţĭ şi demnĭ de greaua misiune ce sunt chemaţĭ a împlini.

Omul de casa luĭ Lahovary voeşte ca profesoriĭ să ştie de frica ministruluĭ, şi învĕţătoriĭ de frica chiar a unuĭ sub-prefect. Acest individ ştie de frica luĭ Alexandru Lahovary, şi a vorbi cu el *independenţă* saŭ *demnitate* este ca şi cum aĭ sta la vorbă cu un surd despre muzică.

Revin la proectul acestuĭ ministru lahovarist asupra clerulul mirean, şi sunt convins că D. Petru Poni nu ar fi prezentat Corpurilor Legiuitoare o aseminea lucrare. Numaĭ creerul bolnăvicios al unuĭ burghez corupt parvenit a putut da naştere uneĭ concepţiunĭ atât de josnice.

In el vĕz acelaş scop murdar ce a urmărit contra profesorilor şi contra învĕţătorilor, căcĭ individul care se rĕsfaţă pe fotoliul ministerial din strada Diaconeselor, are neruşinarea de a termina expunerea luĭ de motive cu următoarele cuvinte: — *Acest proect de lege asupra clerulu mirean stă în strânsă legătură cu reforma învĕţămîntuluĭ şi respunde la nevoile reale ale bisericeĭ naţionale.*

Take Ionescu, sluga plecată a ciocoiuluĭ Lahovary, *cunoscĕnd şi regulând nevoile reale ale bisericeĭ noastre naţionale!*

Ce batjocură!! — In ce mocirlă puturoasă a căzut biata România!!!!

In capul guvernuluĭ avem un bătrân care, în amurgul vieţeĭ sale, a perdut respectul religiuneĭ; şi în vîrful piramideĭ noastre sociale avem un **Catolic papistaş,** care, nu mĕ îndoesc, ride de insultele ce noĭ înşine aruncăm reprezentanţilor religiuneĭ noastre.

Ce prestigiŭ va avea preotul pe care un ministru va avea dreptul de a'l revoca? (art. 16) Până acum slujbaşul bisericeĭ avea pe şeful sĕŭ ierarhic, care îl supraveghea, îl pedepsea şi chiar îĭ lua darul preoţieĭ.

De acum înainte preotul va depinde tot atât de puterea laică cât şi de cea bisericească — două puterĭ care se vor putea găsi la un moment dat în conflict — căcĭ ministrul are dreptul de a da în judecată (art: 17) pe preoţĭ şi chiar pe protoiereĭ, rezervându'şi dreptul de *a face el regulamentul, care să determine procedura.*

Ştiŭ, şi ştie întreaga ţară, de ce e capabil un ministru ca Tache Ionescu, când va rĕmânea ca el să regulamenteze procedura dăreĭ în judecată a unuĭ preot.

Dar compunerea tribunalelor, care aŭ a judeca pe preoţĭ, tribunale a căror majoritate este compusă din laicĭ? — dar inspectoriĭ ecleziasticĭ numiţĭ de ministru, inspectorĭ carĭ de sigur vor fi laicĭ?

Ce nămol de murdării, de infamiĭ!

Un netrebnic insultând religiunea şi pe reprezentaţiĭ eĭ!! şi aceasta sub scutul septuagenaruluĭ şef al mareluĭ (?!) partid conservator!!

Ceĭ maĭ mulţĭ dintre politicianiĭ noştri — să nu se supere de crudul adevĕr ce voiŭ spune — aŭ trăit prea mult.

Să maĭ vorbesc oare de lefile ce se fixează în acest proect de lege, care ar trebui să constitue imbunătăţirea *materială* a clerului mirean? — E de prisos; voiŭ întreba numaĭ:

Ce leafă daĭ bucătaruluĭ D-tale? D-le Take Ionescu!

Ce leafă daĭ *camerdineruluĭ* D-tale, care îţĭ pune şi 'ţĭ strînge corsetul, în toate dimineţele? D-le Take Ionescu!

Lefile acestor servitorĭ sunt superioare celor ce te îndurĭ a da slujbaşilor bisericeĭ naţionale, ale căreia nevoĭ reale le-aĭ acoperit (?!)

Termin cu acest subiect întristător, care mĕ sileşte a vorbi de un personagiŭ pentru care am cel maĭ adinc dispreţ.

Adresându-mĕ către preoţiĭ întregeĭ ţĕrĭ, le voiŭ spune: — *Aduceţi-vĕ aminte de acest proect de lege propus şi susţinut de conservatorĭ!*

Aduceţi-vĕ aminte de el, la viitoarele alegerĭ, când conservatoriĭ vor veni să vĕ ceară voturile!

Daţi-le atuncĭ pedeapsa ce eĭ merită!!

Alex. V. Beldimanŭ

TELEGRAME

NEW-YORK, 31 Ianuarie. — Vaporul englez „Bretania" pleacă mâine spre Europa cu 3.750.000 dolarĭ aur, dintre carĭ 3.150.000 date de către tresorul.

Aurul exportat de la 1 Ianuarie se urcă la 15.650.000 dolarĭ.

Un vapor englez a plecat azĭ cu 250.000 unciĭ de argint şi 105.000 dolarĭ mexicanĭ.

Insurăţeii regalĭ

Primarul comuneĭ Jilava, plasa Sabaru, judeţul Ilfov, adunând din comună un numĕr de velinţe (covoare), spre a servi la primirea moştenitoruluĭ luĭ Lascar Catargiu, prinţuluĭ Ferdinand şi a principeseĭ Maria de Edimbourg, le-a făgăduit ţĕranilor că pe lângă că le va înapoia acele velinţe dar are să le dea şi câte două zecĭ de leĭ de fie-care velinţă. Astfel bieţiĭ ţeranĭ aŭ dat tot ce aŭ avut din casă, numaĭ să ia şi eĭ la o zi mare douĕ-zecĭ de leĭ... *Şi de la cine?... de la Alteţa Sa???!!*

Insă ce se întâmplă?

D. Praz Tănăsescu, Primarul aceste comune, căcĭ aşa se numeşte, pe lângă că, nu a înapoiat toate velinţele ce le aŭ dat ţeraniĭ, dar şi cele douĕ, treĭ câte le-a adus sunt rupte şi găurite de ţepuşile carelor nupţiale.

Despre ceĭ douĕ-zecĭ de leĭ *nu e nicĭ pomeneală.*

Parte din ţeranĭ, adecă ceĭ maĭ săracĭ, ne maĭ avênd în casa lor de cât o singură velinţă, şi aceea fiind păstrată pentru a inzestra copiiĭ, aŭ cerut să fie despăgubiţĭ.

Primarul comuneĭ, drept despăgubire i-a luat şi i-a închis, iar pe uniĭ i-a şi bătut ameninţându-ĭ că-ĭ va înainta parchetuluĭ pentru insulta gravă adusă Alteţeĭ Sale *!..*

In urmă, a autorisat pe Perceptorul comunal ca odată cu incasarea biruluĭ şi foncie reĭ etc. să distribue şi velinţele.

Cum vedem o despoere în regulă! Şi să nu zicem că Dinastia germano-englezească prinde rădăcinĭ.

Halal de rădăcinĭ!!

Argus

INSTANTANEE

Caton Leca

Mic la stat, dar voinic şi dintr'o bucată: nu se inmlădie în politică.

Blond, ar putea fi luat drept un om rece; totuşĭ e pasionat, violent şi energic.

Deputat de Bacăŭ, în vr'o cincĭ legislaturĭ consecutive, a făcut pe toate guvernele să zică despre dînsul: *Ne-am găsit bacăul!*

Liberal intransigent, a combătut cu vigoare ultimul guvern liberal, deşi unchiul sĕŭ era preşedinte al Cameref. Astă-zĭ raliat la partidul liberal, face opoziţie crâncenă tuturor guvernelor conservatoare.

Vorbeşte rar în Cameră şi e tot-d'auna scurt şi concis.

Foarte curagios, provoacă adesea tumulturĭ în majoritate, prin întreruperile sale şi pune pe fugă pe mameluciĭ conservatorĭ, când încearcă să facă acte de violenţă.

Semne particulare: Bate din pupitre cu o artă incomparabilă şi a silit pe biuroŭ ca să ţintuiască bine capacele.

Fox.

Modificarea legeĭ sanitare

VI

Am căutat a dovedi în precedentele articole, întemeiaţĭ pe acte şi cifre că starea sanitară la ţară e din cele maĭ demne de plâns şi că satele se despopulează în chip îngrozitor, de boale care se pot înlătura şi preveni printr'o bună administraţiune. Am arĕtat iarăşĭ cea ce s'ar putea face pentru a lovi rĕul cu putere, pentru a-ĭ paraliza saŭ nimici acţiunea vătămătoare.

Ne remâne acum a intra puţin în cercetarea proiectuluĭ de modificare a legeĭ sanitare.

S'o spunem de la început această operă de modificare se ţine cu totul la suprafaţa rĕuluĭ, autorul luĭ a avut atata grijă de a menţine un alt rĕŭ, acela al subordonăreĭ serviciuluĭ medical autorităţeĭ directe a ministeruluĭ de interne — o nenorocită sistemă care pune pe ceĭ chemaţĭ a îngriji de sănătatea publică, la disposiţia cutăruĭ şi cutăruĭ agent administrativ.

Şi lucrul e uşor de înţeles: Poate fi rolul prefectuluĭ saŭ al consiliuluĭ judeţean cu succes îndeplinit orĭ unde, dar să ne ierte când e vorba de a-l amesteca, de a-ĭ da atribuţiunĭ de stăpân atuncĭ când e vorba de medic şi medicină.

Ceea-ce se impune, ceea-ce pretindem, e o direcţiune unică, aplicarea unuĭ sistem geneneral, şi ca o consecinţă a acestora, determinarea responsabilităţilor individuală.

„Amestecul de puterĭ — citez din lucrarea D-luĭ dr. Mendonide asupra Demografieĭ Românieĭ — daunător orĭ-căruĭ serviciŭ special, este desastros şi se înscrie cu doliul multor familiĭ, când el se practică în serviciul medical de sus până jos, de la director până la cel din urmă agent de execuţiune, serviciul sanitar trebuie să fie absolut liber în cercul sĕŭ de acţiune, mĕsurile ce dênsul propune în limita resurselor şi a mijloacelor putincioase, trebuie să aibă o execuţiune suverană; iar prin legĭ precise să se determine nu numaĭ sancţiunea contra mĕsurilor nechibzuite, dar şi contra acelor organe ale administraţiuneĭ publice care eraŭ obligate să execute mĕsurile prescrise şi carĭ aŭ lipsit de la această îndatorire.

In această ordine de ideĭ cred să se impună luarea de sub orĭ-ce înrîurire a direcţieĭ serviciuluĭ sanitar; dênsa avênd a ţine seamă de avisul unuĭ colegiŭ de oamenĭ de ştiinţă trebuieşte, pe a sa responsabitate, să dea ordonanţe care să fie executive."

Şi maĭ la vale:

„Sănătatea publică depinde foarte mult de aplicarea unuĭ sistem general, şi acest sistem nu este compatibil cu autorităţile independente care se pot sustrage în tot-d'a-una de la redacţiunea indicată. Şi rĕul acesta reese din observarea serviciuluĭ sanitar de la noĭ. Serviciul de asistenţă publică constitue o cheltuială enormă, faţă de rezultatele ce el dă; căcĭ, medicul statuluĭ, fie el pus să îngrijească de starea sanitară a uneĭ plăşĭ saŭ a unuĭ judeţ, astăzĭ se găseşte în absolută imposibilitate de a face ceva efectiv din treĭ cauze, şi anume:

a) Itinsa rază teritorială în care el trebuie să-şi exercite acţiunea;

b) Lipsa mijloacelor materiale ce-ĭ sunt puse la îndemână, fie pentru servicul curativ fie pentru cel preventiv;

c) Puţinul concurs, ca să nu zic nulul concurs, pe care i-l daŭ organele administrative."

O studiată modificare a serviciuluĭ nostru sanitar ar fi trebuit să se rezeme pe cererea de înlăturarea a acestuĭ mare neajuns, care se poate numi în limbagiul popular *băgarea la stăpân a serviciuluĭ medical.*

Acest rĕŭ lăsat e vădit că chiar dacă proiectul de modificare ar coprinde câte-va părţĭ bune, ele ar rĕmânea neexecutabile prin faptul că s'a menţinut subordinarea organelor medicale celor administrative.

Nu vom avea prin urmare mult de stat la vorbă cu proiectul de modificare al legeĭ sanitare — vom discuta totuşĭ câte-va puncte numaĭ cu intenţiunea de a scoate în evidenţă puţinul interes pe care ceĭ de sus îl pun pentru sănătatea obşteĭ, şi cum din potrivă totul nu se face de cât pentru cristalizarea rĕuluĭ.

Ca să începem cu cea maĭ de căpetanie modificare, să luăm creaţiunea a patru inspectorĭ sanitarĭ.

Ce sunt aceştĭ inspectorĭ sanitarĭ?

Patru funcţionarĭ plătiţĭ a 1200 leĭ lunar şi în realitate avênd singura însărcinare de a fi agenţiĭ ministeruluĭ de interne, un fel de vătăşeĭ ministerialĭ

Ce ar putea face, ce ar folosi aceştĭ patru inspectorĭ sănătăţeĭ publice? Fie care avênd în circomscripţiunea sa opt judeţe, şi maĭ acelaş sistem sanitar remânênd în picioare, rolul inspectoruluĭ se va maĭ mărgini *poate* şi în constatarea rĕuluĭ, dar în tot cazul numaĭ în aplanarea boclucurilor şi în incasarea a foarte rotundeĭ sume de 1200 leĭ.

Oare de acest lux era nevoe când atâţia, între carĭ, şi maĭ ales D. dr. Felix, ne înfăţişează tablourĭ aşa de sfîşietoare în privinţa sănătăţeĭ la ţară? Oare suma de 48,000 leĭ, cât fac într'un an lefurile celor patru inspectorĭ adm...— eram să zic administrativĭ — n'ar fi putut fi întrebuinţată în susţinerea unuĭ spital?

In acelaşĭ timp însă se daŭ acestor inspectorĭ puterĭ, ale căror efecte nu vor întârzia de a se arăta. In adevĕr, se spune relativ la pedepsele medicilor, că eĭ vor putea fi mutaţĭ saŭ destituiţĭ pe baza unuĭ simplu raport al inspectoruluĭ.

Alcătuitorul proiectuluĭ de reformă a crezut, introducĕnd această inovaţiune că decisiunea inspectoruluĭ în cazurĭ de nedisciplină ar prezenta maĭ multă garanţie de cât aceea a consiliuluĭ sanitar precum e în actuala lege.

E foarte cu greŭ a găsi cea maĭ mică părticică de bine în această reformă, care din contră nu desvălue de cât o precipitare de vederĭ orĭ interese cu totul deosebite de cele ce ar trebui să domine în alcătuirea uneĭ legĭ sanitare salutară. La ceea ce de sigur trebue să ne aşteptăm e de a vedea şi aicĭ stabilit în toată splendoarea practicele regimuluĭ administrativ, cu persecuţiunĭ şi favorurĭ, cu linguşirĭ şi servilism.

Dr. I.

Barzii monarhieĭ

Proză şi Versurĭ

Cel din urmă *scârţaĭ-scârţaĭ* e în stare să ne spue că „în viaţa popoarelor ca şi în viaţa individelor sunt momente care" etc. Un asemenea moment în viaţa poporuluĭ român a fost logodna şi pe urmă nunta tînĕruluĭ Ferdinand de Hohenzollern cu D-şoara Maria de Edimbourg. Un asemenea moment a fost iarăşĭ sosirea în ţară a tinerilor căsătoriţĭ. Şi fiind-că în momentele extra-ordinare, ca acestea, totul e extra-ordinar, era natural ca amintitele evenimente să ne rezerve tot felul de surprize. Intre altele, *Muza Românieĭ* trebuia să se producă şi ea, trebuia să arĕte şi ea ce poate. Şi — mulţumită ceriuluĭ! — Muza Românieĭ şi-a făcut datoria. Am avut zilele trecute şi proză şi versurĭ de toată frumuseţea, — până şi articole de fond rimate. Din nicĭ una (natural!) nu lipseşte Ştefan cel Mare, Mihaĭ Viteazul, Carol Căpitanul şi Mirele Românieĭ Ferdinand de Hohenzollern. Acest din urmă nu putea să lipsească pentru cuvîntul că în present e Mire, iar în viitor va fi un mare şi ilustru Suveran, un Suveran care va eclipsa pe toţĭ ceĭ ce s'aŭ ilustrat, în trecut, până acuma aşa în cât Alexandru cel Bun va rĕmânea un tiran, Cesar şi Napoleon nişte mediocrităţĭ, iar Ştefan şi Mihaiŭ nişte ciobotarĭ strategicĭ pe lângă dînsul, pe lângă Ferdinand de Hohenzollern!

Inprejurarea decĭ că acest fenomenal tînĕr, — mirele Românieĭ, — se logodeşte, se însoară şi soseşte în ţară, nu era una din acele întîmplărĭ trecătoare şi fără importanţă; şi era natural ca în ziua logodneĭ ţara să simtă inima crescându-ĭ cât un munte, — şi era natural ca în ziua nunţeĭ aceaşĭ ţară, „din creştetul Carpaţilor până la Marea Neagră să strige ca un singur om: *Să trăiască mirii Românieĭ!*" — şi era natural că în ziua sosireĭ în ţară a tinerilor căsătoriţĭ ţara să îmbrace haina de serbătoare, steagurile de toate colorile să fâlfâiască, unghiurile cele maĭ obscure să se ilumineze, clopotele să sune, tunurile să bubue, muzicele să cânte, iar poporul să strige din toată puterea plămâilor: *ura! ura!! ura!!!*

Tot aşa de natural era, pe de altă parte, ca Muza Românieĭ să-şĭ arĕte şi ea arama, amestecând sunetele-ĭ divine de versurĭ şi proză în simfonia universală.

De oare-ce lucrul era natural, fireşte că nu tocmaĭ noĭ ne-am maĭ fi ostenit să-l relevăm; dar memoria omenească e scurtă şi din această pricină multe capo-d'opere,

menite să ilustreze paginile Istorieĭ literatureĭ noastre naționale, sunt amenințate a rĕmânea coperite de întunerec și uitare;— și pe lângă aceasta e bine să punem la rezon pe criticiĭ pesimiștĭ, carĭ vĕd toate în negru și ne asigură că nimic de seamă, nimic de valoare nu se produce în literatură de o vreme încoace.

Iată de ce puternice motive ne-am simțit îndemnațĭ să colecționăm câte-va din genialele producțiunĭ în versurĭ și proză. date la iveală zilele din urmă. Cetitoriĭ vor putea să le admire în toată libertatea și vor înțelege cât e de populară Dinastia și cât de sincer o iubește poporul românesc.

* * *

Să începem cu o bucată în versurĭ, datorită D-luĭ Ioan Pangrati, vechiŭ funcționar civil și militar, și tipărită într'o mică, dar elegantă broșură.

Luceafĕrul Românieĭ

Dedicată A. S. R. Principesa Maria moștenitoarea Coroaneĭ Românieĭ.

Luceafĕrul resare din ce în ce maĭ strălucit
Căcĭ numele-țĭ Maria mult e dulce prea iubit,
Astăzĭ sunt milioane sentimente care vor:
Să-țĭ uresc mărire și un falnic viitor,
Luminoasă mândră stea, bine bine-aĭ venit
Strălucește infinit!

Faptele-țĭ generoase, mult le bine-cuvîntăm
In floarea-țĭ primăvereĭ, în care te salutăm,
Istoria înscrie, numele-țĭ a streluci
Pe tronul țĕreĭ noastre, peste veacurĭ va luci,
Adorată scumpă stea, bine bine-aĭ sosit
Strălucește fericit!

Poporul se închină, cu inima curată
Căcĭ mult eștĭ grațioasă, iubită adorată,
Venițĭ și strigațĭ ura! l'a salvelor vâlvoare
Să trăiască Princesa, a Românieĭ floare,
Prea iubită blândă stea, bine bine-aĭ sosit
Strălucește fericit!

O! Doamne fie a ta, prea înalta voință
Căcĭ urările noastre, înălțăm cu credință,
Și primește-o Doamne, fie buna voia ta
Rugămintele noastre, acum a le asculta
Luminoasă mândră stea, bine bine-aĭ venit
Strălucește infinit!

Ce plastic! ce superb! ce feeric!!

Numele *Maria* într'adevĕr mult e dulce, așa de dulce în cât ar putea ținea loc de dulcețĭ: după ce zicĭ *Maria*, poțĭ bea apă... Apoĭ luceafĕrul care rĕsare; milioanele de sentimente care vor să-ĭ ureze mărire și un falnic viitor; faptele-ĭ generoase; poporul care se închină cu inima curată, fiind că Maria e mult grațioasă... Nu! e sublim! Cu un așa bard, Dinastia va ajunge departe; D. Pangrati într'o bună dimineață ar putea entuziasma așa de mult țara, încât ea să se simtă fericită a se da cu totul apanagiŭ Dinastieĭ!

*

Iată acuma o bucată de proză, datorită unuĭ alt bard redactor la *Constituționalul*:

Clopotele *se ridică cu sufletul Țăreĭ în regiunile de unde strălucițĭ.* Lucrurile, oameniĭ, ideile, *par transfigurate de razele ce le proiectațĭ.* Tot ce vedețĭ în juru-Vĕ, în această zi națională, e expresia, însuflețită de Voĭ, a întreguluĭ Popor român. El știe să împodobească cu dragoste, *și să semneze cu entuziasm augustul contract de căsătorie.* Ceĭ din urmă român o voit, la o așa rară și splendidă împrejurare, să scoată fâlfâind de-asupra ușeĭ luĭ, colorile naționale. Poporul cu numĕrul și bucuria luĭ *face o iluminație morală, maĭ strălucitoare de cât orĭ-care alta.*

Sublim! — Colpote care se ridică, fără scripet, fără ascenzoriĭ, fără nimic, și încă *împreună cu sufletul țĕreĭ*, până în regiunile unde strălucesc tineriĭ căsătorițĭ; lucrurĭ, oamenĭ, ideĭ, transfigurate de razele blânde proiectate de dânșiĭ; cel din urmă român, fără îndemnul și somațiunea vre-unuĭ comisar saŭ epistat, scoțênd de asupra ușeĭ luĭ colorile naționale; și apoĭ poporul făcênd o iluminație *morală*, maĭ strălucitoare de cât orĭ-care alta... Nu știĭ ce e maĭ frumos: poesia D-luĭ Pangrati saŭ proza bardului de la *Constituționalul*, care din modestie păstrează anonimatul.

*

Și fiind-că toată țara din Carpațĭ până la Marea-Neagră ia o vie parte la această memorabilă sĕrbătoare națională, să deschidem și un ziar din provincie, — la întâmplare: *Condeiul Român.* E un ziar foate interesant, care ne spune pe pagina întêia, în frontespiciŭ chiar, că dă ca premiŭ abonaților *„Misterele Ploeștuluĭ*, roman de o frumusețe rară *și cu exemple morale*," iar pe pagina a patra adaogă că e „cel maĭ eftin și variat ziar care publică: romane, nuvele, basme, poeziĭ originale *și după alțĭ autorĭ iluștriĭ* din țară. (Ceĭ de la *Condeiul Român* sunt deja iluștri).

Pe pagina a doua a No. 1 găsim următoarea dedicație din partea directoruluĭ ziaruluĭ, D. Demetru Gr. Georgian:

AA. LL. RR Principele Ferdinand și Principesa Maria.

Inc'o-avere prețioasă, înc'un dar divin, ceresc,
Incă o comoară scumpă, înc'o stea p'acest pă-
(mînt,
Este pentru România, pentru neamul Românesc,
Pentru viitorul Țăreĭ, pentru tot ce-avem maĭ
(sfînt:
Alteța Sa Regală Principesa Maria,
Augusta Soție Alteței Regale Prințul Ferdinand,
Luceafărul ce strălucește în România
Prin purtărĭ, prin fapte bune, *și 'n curînd,*
Se va duce vestea 'n lume d'a Sa 'nțelepciune;
Din Regat această Țară, Imperiŭ va fi,
De la Tisa pân'la Mare, 'ntreaga națiune
Va cânta scumpul Lor Nume și Il va slăvi!

Când ceteștĭ o asemenea producțiune remâĭ uimit și nu te poțĭ hotărî: să admirĭ înălțimea concepțieĭ? corectitudinea formeĭ? orĭ geniul autoruluĭ?

*

Trompeta de la Galațĭ,—la Galațĭ apare un ziar care se numește *Trompeta* — nu putea să rĕmâe maĭ pe jos. De geaba-i *Trompetă?!...* Las' că apare cu frontespiciul înprejmuit de dungĭ roșiĭ, dar afară de aceasta, publică în fruntea numĕruluĭ sĕŭ de Dumineca trecută următorul articol, pe care e de ajuns să-l punem sub ochiĭ cetitorilor, fără nicĭ o altă recomandație specială:

De bună sosire în România, a A.A. L L. RR. Principele Ferdinand și Principesa Maria Mare sĕrbătoare e astă-zĭ; frumoasa Română sĕrbătorește fiica și băeatul ieĭ, cu brațele deschise, cu drag ea îĭ primește și cu glas de mumă, dulce le șoptește:

Vĕ așteptam de veacurĭ, vremurĭ grele am trecut; mulțumesc celuĭ puternic, bine v'am vĕzut. Venițĭ, Vedețĭ, ce am pregătit. Vĕ Veselițĭ cu mine, mult am suferit.

Sĕ știțĭ, orĭ unde ațĭ merge, în sus, în jos spre rĕsărit, apus, vețĭ găsi tot urme de barbarĭ, ce i-am răpus.

Fiiĭ meĭ Stefan și Mihaĭ Viteazul, sunt marturĭ *și tresaltă de sus*, eĭ vĕ privesc. Și în glas cu mine, cu dragoste vĕ zicem: Fiĭ Românieĭ, bine ațĭ venit.

Steaua ce m'a păzit pe mine și m'a luminat de veacurĭ, fie-vĕ de pază și faclă la necazurĭ.

Venițĭ, casa e deschisă, masa e întinsă belșugul vețĭ găsi.

Ospățul vostru, astă-zĭ mĕ satură pe mine, sunt veselă, ferice, copiĭ mi-a sosit.

Cum vĕ fac primirea și cum vĕ strîng la sînumĭ, fie-vĕ de pildă, așa vețĭ fi și voĭ. Cu casa deschisă, cu masa întinsă și orĭ-ce durere, găsească și alinarea, și cu drag s'o dațĭ.

Iată ce vĕ zice, iată ce vĕ cere frumoasa voastră mumă ca o mângâiare.

Și dacă vre o dată *vre-un sumeț cerbice* va căuta să calce hotarele mele, Baeatule atunce. pe Stefan Sfântul sĕ-l iaĭ de pildă, pe Mihaĭ Viteazul și pe Carol Rege și zdrobind sumețiĭ, cu toțĭ îțĭ vor zice:

Viteazule Căpitan.

Iar tu fiică drăguță, ca floarea primăvereĭ, ca prima-vara dulce, sĕ daĭ mângâere.

Bine ațĭ venit, copiĭ meĭ iubițĭ.

Odraslele vĕ crească, cu inimă cu suflet dulce Românesc.

Eĭ, ce maĭ zicețĭ? Nu vĕ simțițĭ sufletul ușurat și înălțat în regiunĭ, după o asemenea lectură? Nu simțițĭ prin vinele voastre furnicând o veritabilă mândrie națională și o bucurie fără marginĭ la vestea că „Ștefan și Mihaiŭ Viteazul tresaltă de sus??"

*

Și să continuăm. Să dăm cuvîntul iar *Constituționaluluĭ*, care e cât se poate de nostim în sublimitatea luĭ:

Românul vĕ oferă dar, drept monumente splendide, firea întregeĭ Țĕrĭ; un întins cuprins de lumină ca un imens palat de opal, încins de Dunărea albastră, cu cerul drept acoperământ, și cu pagiștea primăvăratică drept podele; cuprins bine-cuvîntat de Dumnezeŭ, unde brazda holdelor auriĭ, înrodește bogat și [illegible]sne, unde apele și pâraele repezĭ și sălbatice oglindesc vulturiĭ din vĕzduh, unde dumbrăvile aninate de coastele Carpaților, — această șiră spinăriĭ a pământuluĭ locuit de românĭ—ascund sînurĭ vergine de poene, pe iarba cărora nu s'a jucat de cât razele aștrilor la cântecul isvoarelor cu apă neîncepută. Aceste poene misterioase vĕ vor sluji de seraiurĭ, orĭ temple mărețe, cu soarele drept profet, cu florile drept smirnă. Arboriĭ văilor umbrite încărcațĭ până în poale, vĕ vor întinde coșurĭ de roade, *apele viĭ și luminoase vor face cupe de trandafir din mâinile voastre;* diminețele rĕcoroase vĕ vor coborî, pe primele raze de soare, soliĭ cereștĭ spre binele și fericirea poporuluĭ nostru.

E maĭ presus de orĭ-ce închipuire, — e divin! Prințul și prințesa, — adecă, vorba *Trompeteĭ*, „băețiĭ Românieĭ," — se vor plimba prin poene și apele viĭ vor face cupe de trandafir din mâinile lor... Și apoĭ munțiĭ Carpațĭ comparațĭ cu o șiră a spinăreĭ!... Ce gingaș! ce ideal!!...

*

Să maĭ reproducem acum încă o poesie a D-luĭ Demetru Gr. Georgian, directorul *Condeiuluĭ Român*, interesantă cu deosebire prin aceea că stabilește în mod neîndoelnic faptul învierel luĭ Mihaiŭ, Ștefan și Corvin. Iat-o:

Steaua și Miriĭ Românieĭ

O! zi măreață. mândră și vesel'amintire
In cartea Românieĭ, de seculĭ neuitată,
Aparĭ suavă, blândă, cu falnica-țĭ lucire
In toată România de veacurĭ lăudate!...
Cerul se 'nsenină, soarele apare.
Mihaiŭ, Ștefan, Corvin, toțĭ aŭ înviat;
Românul d'orĭ unde bucuros tresare
Și se crede-atuncia în raiŭ transportat;
Iar când seara vine, ziua când se duce,
Un strigăt s'aude din piept de românĭ:
Să trăiască steaua care ne străluce
Și Auguștiĭ Mirĭ, viitorĭ stăpânĭ!...

Și în sfîrșit o altă poesie a aceluiașĭ genial poet, care, întocmaĭ ca un copil rĕsfățat, se alintă ascunzêndu-se de astă dată sub drăguțul pseudonim *Mitică*, diminutivul luĭ Demetru:

Intimpinarea AA. LL. RR. Române

Ce s'aude? ce s'aude în depărtare?
Tunurĭ, tunurĭ bubuesc!...
Ce rĕsună? Ce rĕsună pe cărare?
Imnul țĕreĭ Românesc!...
Ce se 'nalță? Ce se 'nalță fâlfâind?
Steagurĭ cu treĭ colorĭ viĭ!...
Ce se vede? Ce se vede alergând?
Țara cu aĭ sĕĭ fiĭ!...
Ce să fie? Ce să fie? Cum, nu scițĭ?
Miriĭ Țĕreĭ azĭ sosițĭ!
Ce salută? Ce salută? Nu zărițĭ?
Româniĭ lor prea dorițĭ!
Aidețĭ dér acum, să-ĭ întâmpinăm,
Cu pâine și sare!...
Ceĭ marĭ și ceĭ micĭ, Lor să ne 'nchinăm
Vĕ spun pe onórel..

Maĭ voițĭ ceva? Tunurĭ bubuesc! pe cărare imnul țĕreĭ românesc, steagurĭ cu treĭ colorĭ viĭ, pâine și sare, entuziasm... Și când Mitică spune *„pe onoare!"* vĕ maĭ îndoițĭ?!...

* * *

Criticiĭ pesimiștĭ în literatură—ziceam la început, — pretind că trecem prin o epocă de stagnațiune și după cum în politică nu se face nimic mare, tot așa în literatură. Pasiunile noastre—pretind aceĭ criticĭ— bucuriile noastre, întristările noastre, sunt micĭ. Viața noastră politică, socială, economică, nu e frământată de ideĭ și de curente marĭ, generoase. Totul e superficial, — o amorțire universală. Din această cauză și operele literare, care sunt resfrângerea viețeĭ și a ideilor ce frămîntă firea și inteligența omenească, societatea,—sunt micĭ, meschine.

Eĭ bine, aceĭ criticĭ sunt orbițĭ de pesimism. Nu vĕd eĭ ce orizonturĭ vaste deschide țĕreĭ româneștĭ numaĭ căsătoria tînĕruluĭ Ferdinand de Hohenzollern? Nu aud eĭ cum țara, conștientă de nemărginita fericire ce vine să curgă în valurĭ peste ea, strigă entuziasmată, ca un singur om, din creștetul Carpaților până la Marea Neagră: *Să traiască Miriĭ Românieĭ?!* Nu simt eĭ, măcar în formă de ghionturĭ, cum viața socială e agitată și frămîntată de cetele de cetățenĭ liberĭ și independențĭ, plătițĭ a câte 5 leĭ pe zi, ca să colinde stradele și să strige *ura!* Nu vĕd eĭ că Ștefan, Mihaiŭ și Corvin aŭ înviat din morțĭ și tresaltă de bucurie? Și nu vĕd eĭ cum literatura română să resimte de aceste frămîntărĭ ce se produc în viața noastră politică, socială, economică?!...

Dar pentru D-zeŭ! trebue într'adevĕr să fie cine-va prea orbit și prea nesimțitor, ca să nu vadă și să nu simtă toate aceste. Orĭ pe semne că aceĭ criticĭ nu se țin în curent cu producțiunile artistice de la noĭ? Orĭ pe semne că eĭ n'aŭ cetit capo-d'operele D-lor Pangrati, Georgian, Mitică *et tutti quanti?* Orĭ pe semne că eĭ nu cetesc *Trompeta, Constituționalul* și *Condeiul Român?!...*

Să lăsăm decĭ la o parte pesimismul! Muza Românieĭ e trează și, ca o sentinelă,—vecînic la postul eĭ. Un lucru numaĭ se poate spune: *Cum e turcul așa și pistolul,—cum e Dinastia așa și barzii carĭ o prea măresc! Și după cum țara are Regele și guvernul ce merită, tot așa Dinastia are barzii ce-ĭ merită.*

E tot ce se poate spune.

Ioan N. Roman.

INFORMAȚIUNI

Prin cercurile diplomatice se vorbește, că D. Fonton, ministrul plenipotențiar al Rusieĭ, ar fi atras atențiunea serioasă a ministruluĭ de externe din Petersburg în contra delegațiuneĭ pe care o are de a îngriji de interesele supușilor grecĭ și de a gira provizoriŭ legațiunea elenă din Capitală.

D. Fonton s'ar fi plâns, că este foarte mult jenat de solicitările mareĭ finanțe greceștĭ din Capitală și de notele dese ale guvernuluĭ din Atena.

D. Fonton, se pretinde, că accentuează în special pretențiunile exagerate ale ministruluĭ de externe din Atena, care îĭ cere adeseorĭ serviciĭ de spionagiŭ.

O scrisoare a D-luĭ N. Fleva

Primim din partea D-luĭ N. Fleva, deputat al colegiuluĭ II de Prahova, următoarea scrisoare căreia ne grăbim a-ĭ face loc în coloanele ziaruluĭ nostru:

Domnuluĭ director al ziaruluĭ *Adevĕrul.*

Domnule Director,

Orĭ cine a citit, reprodusă prin unele ziare, cuvêntarea mea ținută cetățenilor Ploeștenĭ, în fața statueĭ Libertățeĭ, cu ocazia triumfuluĭ de la 24 Ianuarie, a putut înțelege că cel care a reprod'o, nu știŭ cum, a comis o greșală. Eŭ zisesem că *figura, nu memoria mareluĭ cetățean privește pe Ploeștenĭ.*

Lucrul fiind o bagatelă, n'a fost relevat de nimenĭ.

Numaĭ *Constituționalul* a găsit de cuviință să se agațe de această eroare, și să toarne pe ea un articol întreg la adresa mea, intitulat un *giuvaer* și care este în adevĕr un *giuvaer* de rea credință ce animează în luptă pe ceĭ de la *Constituționalul.*

Aceasta mĕ silește să rectific în public eroarea comisă. Și de oare ce cu rea credință s'a căutat să se facă spirit contra mea, să pun și eŭ în fața publiculuĭ unul din giuvaerele *Constituționaluluĭ*.:

Cu ocazia candidatureĭ oficiale a D-luĭ Radu Văcărescu, ziarul *Lupta* a publicat un articol subscris de D. Bacalbașa și intitulat *Corupțiunea electorală.*

Ce rĕspunde la acest articol *Constituționalul?*

Stă scris negru pe alb în numĕrul sĕŭ de la 9 Ianuarie curent, următoarele:

Dar însășĭ imputarea pe care o aduce lupta regimuluĭ actual, dovedește un lucru la care organul radical nu s'a gândit, și anume că îndată ce se admite că cel ce 'șĭ pune candidatura e nevoit să cheltuiască din punga luĭ, din averea luĭ, că în acest cas, el este lăsat în voia luĭ de guvern și că alegerile sunt libere.

La această consecuință radicaliĭ gânditu-s'aŭ atuncĭ când ne aŭ făcut implarea nefondată de care vorbim?

Ce să maĭ zic eŭ în fața acestor rêndurĭ:

Insușĭ bine-voitorul confrate al *Constituționaluluĭ*, ziarul *L'Indépendunce Roumaine*, reproducênd această logică de noŭ soiŭ, adaogă: *E cam trasă de pĕr o asemenea argumentațiune.*

Iată creeriĭ, numițĭ în limbagiul *Constituționaluluĭ, creerĭ occidentalĭ* și logica ce ese din asemenea creerĭ!

Primițĭ, D-le director, asigurarea considerațieĭ mele.

N. Fleva.

Pentru mâine este convocat la palat un consiliŭ de miniștri.

Afară de miniștriĭ vor maĭ lua parte la acest consiliŭ și președințiĭ Senatuluĭ și Camereĭ, precum și câțĭ-va înalțĭ funcționarĭ de la ministerul de finanțe și de la ministerul afacerilor streine.

De sigur că e vorba de convențiĭ comercială cu Austro-Ungaria.

D. N. Fleva va anunța în cursul sĕptămâneĭ viitoare o interpelare D-luĭ Lascar Catargiu în privința sistemuluĭ de administrație al guvernuluĭ.

D. Fleva va insista în special asupra administrațieĭ din Teleorman, Prahova, Ialomița, Vlașca, Putna și Covurluĭ.

A aparut o broșura de propagandă antidinastică și republicană intitulată **Chestia republicană** *și datorită D-luĭ* **Eduard Dioghenide** *redactorul nostru.*

Broșura se vinde pe preț de 50 banĭ și se află la toate librăriile și chioșcurile din Capitală, precum și la toțĭ vînzătoriĭ de ziare din provinciĭ.

Procesul dintre succesoriĭ Adamaki cu Academia Română, ce a fost deunazĭ la Iașĭ, secția I-a, s'a amânat în Aprilie viitor, pentru că D. Teodoreanu, procuror, executor testamentar, a cerut a se maĭ cita și alte rude de ale defunctuluĭ, în afără de acele chemate deja de Academie. Și acesta vedem că are se devină un proces interminabil.

In fine, la 30 Ianuarie respigêndu-se toate contestațiile, făcute contra alegerilor, ce aŭ fost adresate la ministerul de Interne, s'a ales V. Poenaru, primar; și ajutoare D. D. N. Constantiniu, M. Caracaș și A. Rodocalat; iar ca ofițer al Stăreĭ civile, s'a delegat pe D. M. Pacu, profesor.

RODOLPHE DARZENS

Noapte de nuntă

Obloanele maĭ tronsniră încă sub o lovitură de pumn sdravănă.

—Când vor obosi, vor tăcea! făcu Claude Minguet cu sânge rece, apropiindu-se cu o lumînare în mână de femeea sa, care ședea în picioare dinaintea oglinzeĭ, silindu-se să-șĭ scoată din pĕrul sĕŭ încrețit coroana de florĭ de portocale.

— Așteaptă, așteaptă! Eŭ trebue să ți-o scot, Ioana mea!

Și pe când Ioana, roșie deja, atât de vinul pe care îl bĕuse, cât și pentru că își strînsese mijlocul într'un corset noŭ se făcu purpurie când auzi aceste cuvinte vesele ale bărbatuluĭ sĕŭ, acesta după ce puse lumînarea jos, se grăbi cu mâinele sale neîndemânatice, trăgênd din toate puterile florile și pĕrul.

— Aoleo, aoleo! gemu tînĕra femee.

— Eĭ, iaca! strigă și Claude, căcĭ și el în graba luĭ, se împunse cu boldurile, și începu să-ĭ curgă picăturĭ roșiĭ de sânge din degetul cel mare și din degetul arătător, el le luă în gură și începu a le suge, ca să oprească sângele, apoĭ rîzênd tare:

— Acuș are să-țĭ vie și ție rîndul!...

De astă-dată Ioana avu aerul de a fi lovită de apoplexie: deschise gura să spue ceva, dar nicĭ un sunet nu eși din buzele sale, de sigur nu maĭ putea respira.

Bărbatul sĕŭ însă nu băga de seamă, și foarte vesel se dădu îndărăt cu vre-o

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

9)

PRIMUL AMOR AL LUĬ LASCAR

— Cum asta?

— Imĭ vine greŭ să mĕ pronunț maĭ lămurit...

— De ce? Mie 'mĭ place sinceritatea...

— O! mĕ silițĭ la o mărturisire, D-nă..

— O mărturisire? Am eŭ aerul unuĭ duhovnic?... In acest caz, mărturisește-te; haide, fiule, spune'mĭ pĕcatele tale... zise D-na Dafinopolo pe un ton glumeț.

— D-v. știțĭ prea bine, Doamnă, că vĕ iubesc, — rosti Lascar cu seriozitate, tremurând însă, roșindu-se și punând ochiĭ în pămînt. Am crezut un moment că puteam fi iubit, că urmând uneĭ pornirĭ ce ghicise pe a mea, D-v. ațĭ dori să mĕ cunoaștețĭ. Din felul cum ațĭ început însă convorbirea cu mine și în chipul cum am fost privit de mosafiriĭ D-v., reiese foarte lămurit că sunt și rĕmân pentru D-v. toțĭ un nevîrstnic... O! și vĕ înșelațĭ, D-nă...

Și Lascar, căruia i se maĭ deslegase limba, era gata să înceapă cine știe ce profesiune de credință...

D-na Dafinopolu îl opri c'un gest și c'un zîmbet foarte drăgălaș, apoĭ luă un aer serios, o atitudine demnă și un ton sfătuitor:

— Dă'mĭ voe, Domnule Moiniu.. Nu mĕ îndoeisc de vîrstnicia D-tale și'mĭ place a crede că simțimîntul țĭ-ĭ foarte serios.

Orĭ cum, deosebirea de vîrstă între noĭ, ca bărbat și femee, nu-ĭ tocmaĭ neînsemnată... Eŭ am două-zecĭ și cincĭ de anĭ și D-ta numaĭ nouĕ-spre-zece. Așa-ĭ? Și fiind-că în lumea asta, toate cată să aibă un scop și un sfîrșit, simțimîntul, de orĭ ce natură ar fi el, trebuie să urmeze calea fireĭ lucrurilor... care e scopul iubireĭ D-tale, — te-aĭ întrebat? O să zicĭ, și poate că o și gândeștĭ în clipa asta: scopul iubireĭ mele este să fiŭ iubit. Foarte bine. Dar a fi numaĭ iubit, nu e scopul final...

Legile sociale aŭ pus căsătoria ca consfințire a acesteĭ unirĭ între două inimĭ... Așa-ĭ? Pozițiunea mea nu m'ar opri de a'mĭ întinde mâna unuĭ om care m'ar iubi; dar vîrsta ne desparte, domnule Moiniu; iar ceea ce se chiamă o intrigă amoroasă, o petrecere a simțurilor, nu e în caracterul meŭ. Iubirea D-tale mĕ măgulește, și dacă are caracterul uneĭ simțirĭ ideale, fără cădere în lumea realitățeĭ care, după cum 'țĭ-am spus, vrea un scop iubireĭ, — atuncĭ rĕmâĭ cu acea iubire ideală. Maĭ târziŭ veĭ vedea că nu eŭ eram și trebuia să fiŭ aleasa inimeĭ D-tale. La vîrsta ce aĭ, asemenea simțire se naște repede, și trece repede, iar urma adâncă și cu consecințĭ funeste nu rĕmâne. Nu'mĭ lua în nume de rĕŭ dacă 'țĭ vorbesc ast-fel; am făcut-o pentru a'țĭ face o introducere în viață. De azĭ înainte sunt sigură că o să'țĭ analizezĭ singur simțirile și o să'țĭ regulezĭ manifestarea lor în afară...

— O! Doamnă, — zise Lascar ridicându-se, — de ce nu am treĭ-zecĭ de anĭ, iată tot ce pot zice! D-v. în adevĕr că sunteți în stare să facețĭ fericirea unuĭ om!

— Și când aĭ ști ce scurtă e și asemenea fericire! rĕspunse ea cu melancolie.

— Eŭ s'o doresc din suflet... Adio, Doamnă... și uitațĭ, vĕ rog, nechibzuința mea și nebunia prietenilor meĭ, căcĭ numaĭ acestora datorațĭ sgomotul ce s'a făcut, la care s'a legat și numele Dumneavoastră.

— Un singur lucru nu pot erta, Domnule Moiniu.... că nu avețĭ 30 de anĭ, zise ea c'un zîmbet adorabil și-ĭ întinse mâna.

— A! Doamnă, aceste îmĭ vor rĕmânea ca cea maĭ frumoasă amintire de primul meŭ amor... Adio...

Sărută cu pasiune mâna D-neĭ Dafinopolu și eși repede.

Bietul băiat, — îngână dînsa și rĕmase gânditoare.

*

Lascar Moiniu, pe tăcute, după o sĕptĕmână de zile, se strămută la Bucureștĭ, unde curând, curând dobândi renume în lumea cocotelor care-ĭ prezic mare viitor.

Sunt douĭ anĭ de zile d'atuncĭ și imaginea D-neĭ Dafinopolu s'a șters cu desăvîrșire din mintea luĭ, — după povestea cânteculuĭ, că:

„Toate trec, toate se duc"....

(Sfîrșit).

N. Rădulescu-Niger

două-zecĭ de pașĭ, ca să-șĭ admire nevasta, căcĭ pe urmă el spuse cel puțin de vre-o două-zecĭ de orĭ: — „Oh, ce frumoasă eștĭ, ce frumoasă eștĭ!" Șĭ în sfîrșit o apucă de mijloc, ca s'o sărute în gură.

Dar aceste probe de iubire nu-ĭ prea plăceaŭ Ioaneĭ, căcĭ se lasă s'o sărute fără entusiasm. Chiar maĭ șoptĭ.

— Isprăvește odată, că 'mĭ face rĕŭ!

Claude se supuse. Șĭ atuncĭ ea băgă de seamă că degetele bărbatuluĭ sĕŭ îĭ pătase de sînge talia albă de mătase a rochieĭ. Șĭ înfuriîndu-se, ea îl făcu, stîngaciŭ, dobitoc, idiot. Se maĭ plîngea din cale afară, că-ĭ stricase rochia nouă de tot, care de acum era bună numaĭ de asvîrlit. Așa că Claude, care la început încercă să se desvinovățească, rĕmase cu gura căscată încredințat că făcuse o crimă de neertat.

In acest timp femeia se desbrăcă repede; aruncase talia, îșĭ lăsase jos fustele, și șezĕnd pe marginea patuluĭ, unde așternutul era făcut, cerea să se deschiee la corset, care-ĭ singera mijlocul, dar se părea ca mânia eĭ era prefăcută, ca să găsească un pretext să se desbrace singură, fără ajutorul bărbatuluĭ. Intr'adevĕr Claude, zăpăcit o privea de departe.

Dar corsetul nu vrea să se deschie; Ioana respirând tot aerul cât îĭ încăpea în plămânĭ, îșĭ punea toate puterile, în zadar.

In sfîrșit o întemplare fericită interveni: două balenĭ se rupseră de odată, și șoldurile scăpând de strînsoare se întinse îndată, pe când între ele, se umfla cu orgoliŭ, o însărcinare vĕdită.

Claude nu 'l venise să creadă ochilor; se apropie de nevastă-sa bolborosind:

— Cum, eștĭ... eștĭ...

Ioana își îndreptă trupul de țĕrancă sănătoasă, al căruĭ sîn se umfla:

— Eĭ, rĕspunse ea, nu știĭ asta? Știĭ bine că tata și mama nu te vreaŭ pe tine, și n'aŭ consimțit la căsătoria noastră de cât, când le-am spus că am greșit!...

— Da, știŭ, știŭ; dar era o prefăcătorie. Tu îmĭ spuseșĭ că te-aĭ dus la târg ca să te maĭ sfătueștĭ cu băiatul luĭ Frigot, portărelul, ca să vezĭ dacă am putea să ne lipsim de consimțimĕntul bĕtrânilor, și el te-a sfătuit să le spuĭ că eștĭ însărcinată...

— Ceea ce am și făcut, pentru că vezĭ că eŭ am ajuns nevasta ta, eŭ care am o zestre frumoasă, pe când tu...

— Aĭ avere, o știŭ, dar asta nu împedică ca să n'aĭ, ceea ce nu maĭ aĭ, încă!

— Și ce îțĭ pasă?

— Ce 'mĭ pasă! ce 'mĭ pasă! asta are haz! dar nu vreaŭ să fiŭ tatăl unuĭ copil care nu e al meŭ!

Puțin câte puțin, mirarea luĭ Claude se schimbă într'o supĕrare grozavă; se puse a blestema și a înjura cu pumniĭ amenințătorĭ. Ioana cu dințiĭ strânșĭ, cu ochiĭ țintă, tăcea.

— Șĭ, urlă tînĕrul, mi s'a spus mie că eștĭ ușarnică; mi s'a spus! Puĭ rĕmășag că nicĭ nu știĭ al cuĭ e copilul.

De astă dată Ioana tresări.

— Nu știŭ al cuĭ e? ia maĭ spune?

— Ah! ba bine că nu!

— Eĭ spune, să te vedem!

— Al băiatuluĭ luĭ Frigot! Vroia să iscălesc o hârtie de o sută de leĭ plătibilă după căsătorie pentru sfatul care mi l'a dat.

— O sută de leĭ, dar te-a furat!

— De sigur, dacă așĭ fi vroit; atuncĭ el a vrut alt-ceva, spunĕndu-mĭ că dacă ar fi fost tatăl sĕŭ, era să fie maĭ pretențios...

— Așa că n'aĭ maĭ iscălit?

— Dacă îțĭ spun că nu!

Luĭ Claude îĭ trecu supărarea. Nevastă-sa îl privea zîmbitoare; apoĭ, sculându-se de pe pat, veni la el și încolăcindu-ĭ brațele eĭ albe și puternice, îĭ șoptĭ:

— Veĭ vedea cât sunt de econoamă!

E. V.

DIFERITE STIRI

DIN ȚARA

Temperatura Observațiunea caseĭ **A. Menu et C-nie**, opticianĭ. Calea Victorieĭ 83, pe ziua de 2 Februarie *1893*.

Miezul nopțiĭ . . . . . . —2.6
7 ore dimineața . . . . . —1
Amiazĭ. . . . . + 4
Inălțimea barometrică . . 753
Starea ceruluĭ: bine

*

Mâine seară, Mercurĭ 5 Februarie, în splendida sală a stabilimentuluĭ Hugo (teatru Karageorgevicĭ) se va da un bal mascat extraordinar în beneficiul personaluluĭ stabilimentuluĭ.

Cu această ocasiune se va împărți maĭ multe premiurĭ de valoare măscilor care vor fi maĭ bine costumate.

*

Astăzĭ am primit o lucrare foarte importantă intitulată *Fauna Malacologică a Românieĭ* datorĭ ă D-luĭ Ion P. Licherdopol, profesor de științele fizice la școala comercială din Bucureștĭ.

*

Aflăm cu plăcere logodna confrateluĭ nostru Ulpin Hodoș cu gentila D-ră Eugenia Scărișoreanu.

Urăm toate fericirile tinerilor logodițĭ.

*

D-niĭ membriĭ aĭ societățeĭ Presei sunt convocațĭ pentru a treia oară, în adunare generală extraordinară, Miercurĭ 3 Februarie la orele 8 seara, când ședința se va ține cu orĭ câțĭ membrĭ vor fi presențĭ.

La ordinea zileĭ: Votarea budgetuluĭ, admitere de noĭ membriĭ, și luarea ultimelor dispozițiunĭ pentru organizarea baluluĭ de Vinerĭ 5 Februarie.

Tot în această seară se vor distribui D-lor membriĭ aĭ societățeĭ, biletele de intrare la bal.

*

Astăzĭ a apărut No. 5 al revisteĭ *Săptămâna Ilustrată*, coprinzând ca ilustrațiuni în pagina I portretul foarte bine lucrat al luĭ Vasile Conta, iar ca text: Convorbire Săptămânală, de Eugen Vaian; Decepție nuvelă de D-na Laura Vampa; Metafizica materialistă: Sufletele, de Vasile Conta; Superstițiĭ populare, versurĭ, etc. etc. Prețul unuĭ număr este numaĭ 15 banĭ.

*

DIN STREINĔTATE

Anarchistul francez Dupont, care a trimis o scrisoare injurioasă la adresa procuroruluĭ Republiceĭ în afacerea Panama, a fost condamnat de către tribunalul corecțional din Paris la șase lunĭ de închisoare.

*

Comisiunea Reichstaguluĭ, însărcinată cu stabilirea ordineĭ de zi, a decis alaltăierĭ în unanimitate d'a propune Reichstagului aprobarea urmăririĭ deputatuluĭ și directoruluĭ de bancă North (ales la Strasbourg) pentru acte frauduloase.

*

In maĭ multe orașe din Spania s'aŭ format bande de briganzĭ carĭ jefuesc populațiunea și călătoriĭ.

La Grenada o bandă armată care a înspăimântat întreg orașul cu hoțiile cele maĭ îndrăznețe, fiind urmărită de jandarmĭ până într'o pădure deasă, acĭ s'a încins o luptă dintre cele maĭ înverșunate între jandarmĭ și briganzĭ. Aceștĭ din urmă, cunoscĕnd bine pozițiunile pădureĭ, aŭ reușit a se face nevĕzuțĭ după ce 14 dintre jandarmĭ aŭ fost parte ucișĭ, iar parte grav rănițĭ.

***

File rupte din Album

Fericirea este ca ecoul: rĕspunde dar nu vine.

Carmen Sylva

*

O mare durere e să iubeștĭ; o mare nenorocire să scapĭ de această durere.

I. L. Caraegal

*

Candela mormîntuluĭ e ochiul tristeĭ vanitățĭ.

S. I.

*

A plânge e maĭ ușor de cât a iubi.

S. I.

*

Amorul în omenire este întocmaĭ ca un diamant care străluceșe pe o grămadă de gunoiŭ!.......

Sofronie Ivanovici

***

Un ultim cuvênt

Culmea obrăznicieĭ:

Zahlkelnerul uneĭ cafenele din capitală dă unuĭ consumator restul de la un franc, *treĭ banĭ*, între carĭ se află unul strein și șters.

Consumatorul dă acest din urmă kelnerului, ca bacșiș:

Kelnerul: — *Acest ban nu umblă; dați-mĭ altul!*

HOME-RULE

— —

LONDRA 1 Fevruaria. — *Camera Comunelor*. D. Gladstone ia cuvîntul. El e aclamat cu entusiasm de partisaniĭ seĭ. El declară că bilul homerule are de scop a crea un corp legislatif cu reședința la Dublin pentru afacerile legislative și administrative ale Irlandeĭ. Guvernul nu vrea să facă nimic care să fie incompatibil cu unitatea imperiuluĭ, din contra, el caută a-l întări prin o maĭ largă autonomie locală. Expunerea de motive al biluluĭ homerule zice în mod formal că parlamentul irlandez e stabilit fără a aduce vr'o atingere autorităței parlamentuluĭ imperiuluĭ.

Corpul legislativ va coprinde un consiliŭ legislativ și o adunare legislativă.

Vice-regele, numit pe o perioadă de 6 anĭ, poate fi revocat de Coroană.

Se va numi un comitet executiv luat de consiliul legislativ și care va forma cabinetul vice-regeluĭ.

Consiliul legislativ se va compune din 48 membri alesĭ. Persoanele care plătesc o arendă de cel puțin 20 livre sterline pe an, vor avea dreptul de vot.

Adunarea legislativă va fi aleasă pe 6 anĭ și se va compune din 103 membri.

Judecătoriĭ vor fi numițĭ de Coroană și vor fi inamovibilĭ.

Bilele financiare îșĭ vor avea origina numaĭ în adunarea legislativă, dar numaĭ din inițiativa vice-regeluĭ.

O nouă poliție va fi creată.

Deputațiĭ Irlandezĭ vor face parte și din parlamentul Imperiuluĭ; dar, în loc de 103 vor fi numaĭ 80, carĭ vor fi din noŭ alesĭ. Dreptul de vot al deputaților irlandezĭ la Parlamentul Imperiuluĭ va fi limitat; eĭ nu vor vota proiectele ce privesc exclusiv Marea Britanie.

Irlanda va contribui la cheltuielele Imperiuluĭ într'o proporțiune echitabilă.

Ultime Informații

— —

Abia azĭ s'aŭ putut deschide liniile Ciulnița-Feteștĭ și Ciulnița-Slobozia.

Fostul casier al găreĭ de Nord, numitul Răileanu, condamnat la doi anĭ închisoare pentru o delapidare de 10,000 leĭ, a fost condamnat ierĭ de Tribunalul Ilfov la încă doĭ anĭ și șase lunĭ închisoare pentru alte hoțiĭ constatate abia acum în urmă.

Primarul Greceanu și notarul Scărlătescu din comuna Bragadiru-Ilfov aŭ fost depușĭ pentru falș în acte publice.

D. judecător de instrucție Borănescu și procurorul Mitilineu aŭ constatat, că eĭ aŭ eliberat 13 certificate de căsătoriĭ, fără ca aceste căsătoriĭ să fi fost celebrate.

Confratele nostru D. C. B. Stamatin, va scoate cu începere de la 15 Februarie, un ziar antidinastic bihebdomadar sub titlul de *Antidinasticul*.

Izbândă desăvĕrșită urăm nouluĭ nostru confrate.

D. profesor Alexandru Popu a susținut ierĭ cu un succes eminent tesa sa de licență în litere.

Tesa pe care a susținut-o tratează despre desbinările confesionale printre Româniĭ din Transilvania în secolele XVI, XVII și XVIII.

Maĭ mulțĭ locuitorĭ din comuna Pietrarĭ, județul Dâmbovița, ni se plâng în contra bașibuzuculuĭ unuĭ oare-care Grigore Banescu, proprietar în acea comună, care — pe lângă că despoae pădurea statuluĭ de acolo — bate și schingiuește pe locuitoriĭ în modul cel maĭ barbar.

In toate infamiile sale, acest individ este ajutat de primarul comuneĭ, Ioan Bălășescu, care este instrumentul luĭ.

Grigore Bănescu bate, sparge capete, omoară și nimenĭ nu se atinge de el, căcĭ e omul puternicilor zileĭ în localitate.

Deunăzĭ (26 Decembre), a bătut pe locuitorul Iosif Stănescu; la 19 a spart capul locuitoruluĭ Gavrilă Filipescu, fată cu primarul. Acesta a trimis tot pe victimă la subprefectură, unde a stat două zile și apoĭ a fost trimis de ajutorul subprefectuluĭ la parchet, de unde a fost liberat.

Tot astfel a făcut și cu alțĭ locuitorĭ.

Denunțăm faptele opiniuneĭ publice, nu avem nicĭ o speranță că dreptate se va face, căcĭ dreptatea e în mâna D-luĭ Lascar Catargiu.

D-niĭ Moceanu și Velescu, bine reputațĭ profesorĭ de scrimă și gimnastică, organizează o trupă de balet românească pentru exposiția universală din Chicago.

Această trupă se va compune din vr'o 30 de Domnișoare, carĭ vor debuta în Chicago cu dansurile noastre populare.

D-niĭ Moceanu și Velescu împreună cu trupa, vor pleca la finele luneĭ Maiŭ la Chicago.

Aflăm că în curînd D-na Laura Vampa, directoarea revisteĭ *Săptămâna Ilustrată*, va prezenta direcțiuneĭ Teatruluĭ Național o dramă intitulată *Păpușa*, localizată după *Maison de Poupée*, de Henric Ibsen, celebrul și atât de la modă dramaturg norvegian.

Astăzĭ, Marțĭ, la orele opt seara, va avea loc în Sala Dacia, un mare bal mascat, costumat și deschis, dat în beneficiul garderobierilor, cu două muzicĭ, una militară și una națională.

Sala va fi elegant decorată, încălzită, ceruită și luminată agiorno. La orele 12, mare cotilon *Nazat*.

Prețul intrăreĭ 2 leĭ de persoană.

Circul Sidoli

Constatăm cu plăcere, că D. Cesar Sidoli, ținĕnd seamă de exigențele publiculuĭ Capitaleĭ, își îmbunătățește pe zi ce merge personalul Circuluĭ și caută să atragă pe amatorĭ prin producțiunĭ artistice.

D-sa posedă azĭ o mulțime de caĭ frumoșĭ și bine dresațĭ. In special, ceĭ opt caĭ negrĭ, dovedesc că D. Cesar Sidoli e un adevĕrat maestru în dresură.

Printre artiștĭ, menționăm în deosebĭ pe D-ra Adelina, o adevĕrată forță în gimnastica aeriană; frațĭ Rastelli, echilibriștĭ de primul rang; trio Palo, gimnaștiĭ excelențĭ; neîntrecutul jockey Cesar Sidoli; clovnul Beketov și August cel Prost, care e departe de-a fi prost.

In schimb, clovniĭ muzicalĭ frațiĭ Bezano, ar putea fi maĭ clovnĭ și chiar maĭ muzicalĭ; iar orchestra lasă foarte mult de dorit.

D. Cesar Sidoli merită încurajarea publiculuĭ Capitaleĭ.

John.

BIBLIOGRAFII

A eșit de sub tipar

Geografia Europeĭ partea II, de *Elena Constantinescu-Dîmbeanu* și se află de vînzare la toate librăriile și la autoară în strada Berzeĭ 135.

*

A apărut No. 2 din *Revista Critica-Literară* de sub direcția D-luĭ Ar. Densușanu și cuprinde următoruĭ sumar:

Refrenul colindelor de Ar. Densușianu; — Un proces încheiat (notiță literară) de Ovidiu Densușianu; — Mirele cu două mirese (nuvelă originală) de I. Corbow — Literatura populară, poezii, întrebărĭ.

*

Calendarul (Almanach), întocmit de D. C. St. Bilciurescu, al Școaleĭ și Bisericeĭ pe anul școlar 1892—93, a eșit de sub tipar și se află de vînzare la librăriele: Socec, Graeve, Haimann, Rănișteanu, Alcalay și la autor, strada Sf. Spiridon 27.

Acest almanach care coprinde pe lângă toate legile și regulamentele școlare și bisericeștĭ și adresele tuturor profesorilor și preoților, costă numaĭ treĭ leĭ exemplarul legat de lux și cu creion.

Jalnicii: Alexandrina Georgescu, Maria Pavelescu, Locotenent Teodor-Georgescu Deleanu, Doctor Severin, Emil Severin, Maria Dobroneanu, Maior Lazar Dobroneanu, Ștefan Ștefanescu, Vasile Ștefănescu, Ion Arghirescu, George Arghirescu, aŭ durere a anunța încetarea din viață a frateluĭ, nepot, și vĕr,

Doctorul Ion Georgescu-Deleanu

Medic secundar la Spitalul Filantropia în etate de 30 anĭ

încetat din viața la 1 Februarie ora 5 a. m. și vĕ roaga se bine-voițĭ a asista la ceremonia funebra ce se va oficia Miercurĭ 3 Februarie, ora 2 p. m. în biserica Zlătarĭ, de unde cortegiul va porni la Cimitirul Șerban-Vodă.

(N.B.) Toțĭ cunoscuțĭ și amiciĭ carĭ n'aŭ primit invitație din eroare saŭ lipsă de adresă sunt rugațĭ să considere aceasta ca o invitație.

Petrecerĭ intime

— —

No. II. — Cuvînt în triunghiŭ-dreptunghiŭ

SONET

Obiceĭ al țĕreĭ rĕmas din vechime,
La ceĭ marĭ să facem, c'așa se cuvine;
Lucrul ce'n armată se vĕd tot maĭ des
De și necesare la mașinĭ ales.

De la cuvînt tragem cu toțĭ marĭ folose.
Luptăm pentru ele așa's de frumoase.
La oraș saŭ sate vorba'ĭ cu cătare
La sătenĭ încailea și maĭ multă are.

Ele duc tot greul, ele 's la iveală;
Mĕsura de timp, dar'cu socoteală.
Pare-a fi promane, eŭ c'adverb vi'i daŭ.

Vorbele cu dînsul alt înțeles aŭ.
Cuvîntul din urmă l'ațĭ vĕzut maĭ sus.
In ispitesnaĭ maĭ e pus.

Notă. — Deslegările trebuesc trimise D-luĭ *Sfinx* la redacția noastră. **Sfinx.**

TEATRE-CONCERTE

2 Februarie

Teatrul Național. — Diseară se va juca pentru prima oară *Decepția*, comedie de Al. Dumas fiul în beneficiul D-luĭ C. Nottara.

Sala Băilor Eforieĭ. — Diseară mare bal mascat cu balul curioșilor. La orele 12 din noapte mare cuadrille *Fin de Siècle* condus de beneficientul C. Berlescu. Bufet și saloane particulare la disposiția amatorilor.

Circul Sidoli. — In fie-care seară marĭ reprezentațiĭ.

Teatru Karageorgevicĭ. — Bal mascat.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcția D-luĭ Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Națională*.

Bursa din streinătate

Bursa din Viena

De la 1 Februarie 1893.	Florinĭ
Napoleonul	9:615
Imperialul	—
Livra turcecscă	10.84
Arg C. Pap	100—
Rubla	126 75
Anstalt	326.65
Renta perp. austr	99.20
aur „	118 50
aur ungară	115.20
argint austr.	98 80
Schimb asupra Londreĭ	121 30
„ „ Parisuluĭ	48.17
„ „ Berlinuluĭ	59.35
„ „ Amsterdam	100.50
„ „ Belgieĭ	—
„ „ Italieĭ	46.10
Tendinţă	

Bursa din Berlin

De la 1 Februarie 1893.	Mărcĭ
Napoleonul	16.25
Renta R. aur 5%	98.70
C. F. R. „	103 —
R. aur 4 %	84.50
Imprum. municipal Bucureştĭ	97 40
Rubla	214.45
Disconto	191.90
Schimb asupra Londreĭ	168.20
„ „ Parisuluĭ	81 —
„ „ Amsterdam	168.85
„ „ Vieneĭ	167.83
„ „ Belgieĭ	80.95
„ „ Italieĭ	—
Tendinţă	—

Bursa din Paris

De la 1 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc. $4^{1}/_{2}$ la sută	106 45
„ „ 3 „ „	98 22
„ R. aur 5 „ „	—
„ Italiană	92 20
„ Ungară '5	$96.^{1}/_{2}$
Ext. Esp	61.21
Imprum. grecesc.	331 —
Bancă otomană	589 37
Datoria unif. Egipt	500 62
Loturĭ turceştĭ	94.12
Cec asupra Londreĭ	25.15
Schimb asupra Vieneĭ	205.62
„ „ Amsterdam	206.50
„ „ Berlinuluĭ	121.87
„ „ Belgieĭ	$^{1}/_{8}$
„ „ Italieĭ	$3^{7}/_{8}$
Tendinţă	—

Bursa din Londra

De la 1 Februarie 1893.	L. St.
Noul com. englez	$98^{7}/_{8}$
Banca română	$6^{3}/_{4}$
Schimbul asupra Parisuluĭ	25.31
„ „ Berlin.	20.52
„ „ Amstedarm	12.03

Bursa Paris (Bulev.)

De la 1 Februarie 1893.	Francĭ
Renta franc 3 %	98.16
italiană	91 97
Banca otomană	588.12
Tendinţă	—

Bursa din Francfort

De la 1 Februarie 1893	Mărcĭ
Renta R. aur 5%	—
„ „ „ 4%	84.70

Publicaţiune In noptea de la 5—6 August 892 de făcătoriĭ de rele mi s'a furat prin spargerea uneĭ ferestre anĭ şi urmatoarele acte: Actul sub No. 931. autentificat de Trib. Putna sub No. 401; actul de cumpărătură de la T. Nicolau care este rescumpĕrat de la T. Bobeică şi vêndut mie, şi actul de imbatic rescumpĕrat de la guvern. — Se publică perderea acestor acte spre cunoştinţa generală că procurându-mĭ alte acte, cele perdute se consideră anulate.

Iordache Pecete

Strada Frumoasă 21.

MERSUL TRENURILOR

Plecarea din Bucuresti			Sosirea în Bucuresci		
Orele		SPRE	ele		DE LA
5.35	dim.	Giurgevo Constantinopole.	5.30	dim.	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galaţĭ.
7.00	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, Slănic (Prahova).	7.15	„	Iaşĭ, Paşcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeştĭ
7.30	„	Piteştĭ, Craiova, R.-Vêlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.	8.05	„	Iaşĭ, Huşĭ, Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeştĭ.
7-45	„	Ploeştĭ, Predeal, Viena, Paris.	10.05	„	Titu (Mixte).
7.55	„	Giurgiu.	10.45	„	Giurgiu.
8.10	„	Piteştĭ, Têrgovişte, C.-Lung, Roşiorĭ, T.-Magurele.	11.40	„	Paris, Vienne (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgov. Piteştĭ.
8 30	„	Ciulniţa, Slobozia, Feteştĭ, Călăraşĭ,	12.20	seara	Braşov, Predeal, Ploeştĭ, Focşanĭ.
8.50	„	Ploeştĭ, Predeal, Doftana, Braşov.	12.55	„	Craiova, Piteştĭ, C.-Lung, Têrgovişte.
11.45	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ, R.-Sărat, Mărăşeştĭ.	3.50	„	Constantinopole, Giurgiu (Express-Orient).
2.50	seara	Piteştĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgovişte	5.10	„	Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Galaţĭ. Brăila, Ploeştĭ.
4.03	„	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).	5,35	„	Călăraşĭ, Feteştĭ, Slobozia, Făureĭ.
4.40	„	Ploeştĭ, Predeal, Braşov, Focşanĭ.	7.20	„	Giurgiu.
5.25	„	Giurgiu.	7.35	„	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vêlcea, Piteştĭ.
5,50	„	Piteştĭ, Têrgovişte, Craiova, Vêrciorova, Vienne, Paris (Express-Orient).	8.20	„	T. Măgurele, Roşiorĭ, C.-Lung, Têrgovişte, Piteştĭ.
9.00	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Tecuciŭ, Bârlad, Vasluĭ, Iaşĭ, Huşĭ.	8.35	„	Braşov, Predeal, Doftana, Ploeştĭ, Slănic (Prahova).
10,05	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, T.-Ocna, Piatra-N.	9.15	„	Paris, Vienne, Predeal, Ploeştĭ.
11,05	„	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ.	9.55	„	Iaşĭ, Paşcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focşanĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ
			10.55	„	Paris, Vienne, Vêrciorova, Piteştĭ (Train-Eclair).

Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieĭ, 24